

สรุปรายการดำเนินงานและข้อเสนอแนะ
เพื่อการพัฒนาและสนับสนุนโครงการวิจัยไทศึกษาในอนาคต
ชุดโครงการประเมินสถานภาพไทศึกษา

ภาพรวมองค์ความรู้ไทศึกษา

ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

สัญญารับทุนเลขที่ PDG 01/044/2540

31 กรกฎาคม 2541

**สรุปการดำเนินงานและข้อเสนอแนะ
เพื่อการพัฒนาและสนับสนุนโครงการวิจัยไทศึกษาในอนาคต
ชุดโครงการประเมินสถานภาพไทศึกษา**

ภาพรวมองค์ความรู้ไทศึกษา

ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

สัญญารับทุนเลขที่ PDG 01/044/2540

31 กรกฎาคม 2541

สรุปการดำเนินงานและข้อเสนอแนะ
 เพื่อการพัฒนาและสนับสนุนทุนโครงการวิจัยไทศึกษาในอนาคต
 ชุดโครงการประเมินสถานภาพไทศึกษา

ฝ่าย 1

ภาพรวมองค์ความรู้ไทศึกษา

ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ

จากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
 สัญญารับทุนเลขที่ PDG 01/044/2540
 31 กรกฎาคม 2541

ชุดโครงการประเมินสถานภาพการศึกษา

สรุปการดำเนินงานและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาและสนับสนุนทุนโครงการ
วิจัยไทศึกษาในอนาคต

ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ

1. การดำเนินงานด้านบริหารจัดการของส่วนกลาง (ผู้ประสานงาน)

ในทศวรรษที่ผ่านมา (2530-2540) การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับคนไทยทั้งที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากนักวิชาการไทยในสาขาวิชาต่างๆ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนได้ให้การสนับสนุนในเรื่องทุนอุดหนุนการวิจัยและการจัดประชุมวิชาการรูปแบบต่างๆ ตลอดมา มีผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยออกมาใหม่เป็นจำนวนไม่น้อย เป็นการเสริมองค์ความรู้เก่าที่มีอยู่และเพิ่มความรู้ใหม่ที่น่าสนใจ มีประเด็นปัญหาให้นักวิชาการได้ถกเถียงกันเพื่อหาข้อสรุปมากยิ่งขึ้น ผลงานบางส่วนได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่อย่างกว้างขวางเป็นที่รู้จักและอ้างอิง แต่ยังมีผลงานอีกเป็นจำนวนมาก อาทิ รายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ วิทยานิพนธ์ ฯลฯ ที่มีคุณภาพดีและมีประโยชน์ได้ถูกเก็บรักษาไว้ตามห้องสมุดของสถาบันต่างๆ โดยไม่มีการเผยแพร่ให้คนภายนอกได้ทราบและมีโอกาสใช้ประโยชน์เท่าที่ควร ส่วนเอกสารสิ่งพิมพ์เก่าและเอกสารที่เป็นภาษาต่างประเทศ มักจะอยู่ในความครอบครองเป็นสมบัติส่วนตัวของนักวิชาการแต่ละคนที่เก็บสะสมไว้ เป็นที่รู้เฉพาะคนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันหรือวงการเดียวกันเท่านั้น อาจกล่าวได้ว่าองค์ความรู้เกี่ยวกับไทศึกษาได้กระจัดกระจายอยู่ตามที่ต่างๆ เป็นเหตุให้เกิดการศึกษาวิจัยที่ซ้ำซ้อนเพราะขาดการทบทวนวรรณกรรมและผลงานวิจัยที่ไม่ลุ่มลึก เพราะผู้วิจัยไม่ตระหนักถึงประเด็นปัญหาและโจทย์วิจัยที่ควรแสวงหาคำตอบด้วยการพิสูจน์ที่ยังกรอบมโนทัศน์บางประการ ไม่เคยมีการประเมินสถานภาพสรุปภาพรวมองค์ความรู้จากอดีตสู่ปัจจุบันเพื่อกำหนดนโยบายและวางแผนงานวิจัยด้านไทศึกษาในอนาคต ด้วยตระหนักในปัญหาดังกล่าวมาแล้ว สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) จึงได้ขอความร่วมมือให้สถาบันไทยศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ช่วยจัดประชุมระดมความคิดเพื่อหาวิธีการที่เหมาะสมในการดำเนินโครงการประเมินสถานภาพไทศึกษา ด้วยความหวังว่าจะส่งผลให้เกิดการทบทวนองค์ความรู้ที่มีอยู่และใช้องค์ความรู้นี้เป็นพื้นฐานในการก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นใจและถูกทิศทาง ข้อสรุปที่เกิดจากการประชุมระดมความคิดของนักวิชาการหลายสาขาวิชาทำให้เกิดชุดโครงการประเมินสถานภาพไทศึกษา และองค์ความรู้ที่ได้จากชุดโครงการวิจัยเอกสารนี้จะ เป็นบันไดนำไปสู่ชุดโครงการวิจัยอื่นๆ ในอนาคต ที่นักวิชาการหลากหลายสาขาวิชาสามารถร่วมกันทำวิจัยตามความรู้ความชำนาญของตน อย่างมีการสอดประสานเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เป็นการรวมพลังระดับชาติ ก้าวข้ามกำแพงสถาบันและสาขาวิชาเพื่อความรู้ความเข้าใจเรื่องของคนไทย ทั้งส่วนที่เป็นเอกลักษณ์หรือลักษณะเฉพาะและส่วนที่เป็นลักษณะอันเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ปะทะสังสรรค์ และผสมผสาน

กลมกลืนกับกลุ่มชนอื่นที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พร้อมทั้งช่วยให้ได้คำตอบที่แน่นอนเป็นที่ยอมรับของคนส่วนใหญ่สำหรับประเด็นปัญหาซึ่งค้างคาอยู่ในใจของนักวิชาการตลอดมา

การดำเนินงานระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน 2539 ถึง 31 พฤษภาคม 2540 ซึ่งเป็นระยะเตรียมการก่อนทำสัญญาเงินทุนเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2540 มีรายละเอียดดังนี้

- จัดประชุมระดมความคิด 4 ครั้ง เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2539 วันที่ 25 พฤศจิกายน 2539 วันที่ 28 มกราคม 2540 และวันที่ 17 เมษายน 2540 โดยขอให้ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยเป็นผู้ลงนามในหนังสือเชิญประชุม และขอให้ประธานในการประชุมทุกครั้ง ซึ่งท่านก็กรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ที่ต้องรบกวนท่านเพราะอยากให้ท่านได้สัมผัสกับนักวิชาการในสาขาสังคม-ศาสตร์-มนุษยศาสตร์โดยตรง และผู้ที่ได้รับเชิญให้มาร่วมประชุมก็จะมีความรู้ลึกที่ดีในเวลาเดียวกันเพราะถือว่าได้รับเกียรติจาก สกว.

- จัดทำรายงานการประชุมระดมความคิดทั้ง 4 ครั้ง พร้อมด้วยบทสรุปเสนอ สกว.

- ร่วมกับ สกว. กำหนด TOR (terms of references) หรือข้อกำหนดหลักของโครงการ

- ประสานงานระหว่าง สกว. กับผู้รับผิดชอบโครงการในชุดโครงการประเมินสถานภาพการศึกษาให้การดำเนินงานเป็นไปตาม TOR โครงการย่อยในชุดโครงการประเมินสถานภาพศึกษามีดังนี้

โครงการ "การผสมผสานทางชาติพันธุ์และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม (อ. ดร. อานันท์ กาญจนพันธุ์)

โครงการ "คติชาวบ้านและวรรณกรรม" (รศ. ดร. ศิราพร ณ ถลาง)

โครงการ "ประวัติศาสตร์" (ผศ. ดร. รัตนาพร เศรษฐกุล)

โครงการ "ระบบการเมืองการปกครอง" (รศ. ดร. สุภาวงศ์ จันทวานิช)

โครงการ "ระบบเศรษฐกิจและระบบนิเวศ" (ผศ. ดร. จาริต ดิงศภักดิ์)

โครงการ "ภาษาและภาษาศาสตร์ (1)" (ผศ. ดร. สมพงศ์ วิทยศักดิ์พันธุ์)

โครงการ "ภาษาและภาษาศาสตร์ (2)" (รศ. ดร. นันทนา รณเกียรติ)

โครงการ "สถาปัตยกรรม ศิลปกรรม และหัตถกรรม (3 กลุ่มโครงการ)" (ศ. อรศิริ ปาณินท์)

โครงการ "ความเชื่อทางศาสนาและพิธีกรรม" (อ. ดร. นฤมล ทิพย์ธีระนันท์)

โครงการ "โบราณคดี" (อ. ดร. รัศมี ชูทรงเดช)

โครงการ "กำเนิดไท" (คุณวิไลลักษณ์ เมฆารัตน์)

การดำเนินงานหลังจากการทำสัญญารับทุนเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2540 จนถึงเสร็จสิ้นโครงการเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2541 มีดังนี้

- ประสานงานกับผู้รับผิดชอบโครงการย่อยในเรื่องเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเอกสารระหว่างผู้ร่วมชุดโครงการประเมินสถานภาพไทศึกษา
- จัดระบบการทำงานและกลั่นกรองงานด้านต่างๆ ให้ดำเนินไปอย่างมีคุณภาพทั้งโครงการย่อยและงานของส่วนกลาง พร้อมทั้งรายงานความก้าวหน้าการดำเนินการให้ สกว.ทราบเป็นระยะๆ ตามความเหมาะสม
- จัดทำปฏิทินกิจกรรมการดำเนินงานของชุดโครงการตลอดระยะเวลา 1 ปี 2 เดือน ที่รับทุน
- สืบค้น WEBSITES ไทศึกษา ทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวบรวมและจัดพิมพ์เพื่อแจกให้กับผู้ร่วมโครงการ
- จัดประชุมเพื่อให้ผู้ร่วมโครงการได้มีโอกาสพบปะสังสรรค์และรายงานความก้าวหน้าทุก 3 เดือน รวม 3 ครั้ง เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2540 วันที่ 12 ธันวาคม 2540 และวันที่ 20 มีนาคม 2541
- รวบรวมร่างรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ของโครงการย่อยเพื่อจัดทำเป็นเอกสารประกอบการประชุมต่อสาธารณชน และใช้เป็นข้อมูลประกอบการประมวล วิเคราะห์ และสังเคราะห์ภาพรวมองค์ความรู้ไทศึกษา ตลอดจนเสนอแนะแนวทางและทิศทางการพัฒนาชุดโครงการวิจัยในอนาคต
- ส่งร่างรายงานผลการประเมินสถานภาพไทศึกษาของโครงการย่อยที่จัดทำเสร็จและส่งให้กับผู้ประสานงานตามกำหนดเวลา และร่างโครงการจัดประชุมเสนอผลการวิจัยต่อสาธารณชน ตลอดจนกำหนดการประชุมและรายชื่อแขกเชิญเสนอต่อสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
- จัดประชุมเสนอผลการวิจัยต่อสาธารณชนในวันที่ 18-19 มิถุนายน 2541
- ถอดเทพการเสนอรายงานผลการวิจัยของทุกโครงการ และข้อเสนอแนะของผู้วิจารณ์ 2 ท่านต่อ 1 โครงการ เพื่อจัดส่งให้กับผู้รับผิดชอบโครงการย่อยพิจารณาประกอบการปรับปรุงแก้ไขรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ รวมทั้งบทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary) ภาษาอังกฤษ ซึ่งได้ขอให้ Mr. Edward Robinson ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ สถาบันไทยศึกษา ช่วยตรวจแก้ไข
- ติดตามและรวบรวมรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์จำนวน 5 ชุด พร้อมกับแผ่นดิสก์จากทุกโครงการเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการปรับปรุงแก้ไขรายงานผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ภาพรวมองค์ความรู้ไทศึกษา รวมทั้งสรุปผลการดำเนินงานและข้อเสนอแนะของผู้รับผิดชอบโครงการย่อยทุกโครงการเพื่อตรวจสอบรายงานผลการวิจัยให้เป็นไปตามข้อกำหนดหลัก (TOR) ที่ระบุไว้ในสัญญารับทุน

- จัดทำรายงานการประชุมเสนอผลการวิจัยชุดประเมินสถานภาพ
ไทศึกษาต่อสาธารณชน ซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และจัดทำรายงานการเงินส่วนที่
เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมเสนอผลการวิจัยต่อสาธารณชนเมื่อวันที่ 18-
19 มิถุนายน 2541

- จัดทำสรุปผลการดำเนินงานและข้อเสนอแนะของผู้ประสานงานเพื่อ
การพัฒนาและสนับสนุนทุนให้แก่โครงการวิจัยในอนาคต

- จัดทำสรุปผลการดำเนินงานและผลการวิจัยที่เป็นภาพรวมองค์ความรู้
เพื่อประชาสัมพันธ์แก่สาธารณะในสื่อเครือข่ายของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

- จัดทำรายงานการเงินและรวบรวมหลักฐานการเงินทั้งหมด ตลอด
การดำเนินโครงการเพื่อเสนอต่อสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

- ส่งผลงานขั้นสุดท้ายทั้งหมดให้แก่สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
ซึ่งประกอบด้วย รายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ 12 รายการฯละ 5 ชุด พร้อมแผ่น-
ดิสก์ รายงานการประชุมเสนอผลการวิจัยต่อสาธารณชนระหว่างวันที่ 18-19 มิถุนายน
2541 รายงานสรุปผลการดำเนินงานและข้อเสนอแนะของผู้ประสานงานและของผู้รับ
ผิดชอบโครงการย่อย 11 โครงการ สรุปผลการดำเนินงานและผลการวิจัยที่เป็นภาพ
รวมองค์ความรู้เพื่อเผยแพร่และประชาสัมพันธ์แก่สาธารณะ และรายงานการเงิน
ตลอดโครงการ ภายในวันที่ 31 กรกฎาคม 2541

2. การดำเนินงานด้านวิชาการของโครงการย่อยและส่วนกลาง

โครงการย่อยทั้งหมดในชุดโครงการดำเนินการวิจัยเอกสารโดยใช้
ขั้นตอนและแนวทางที่คล้ายคลึงกัน เพื่อให้ได้ผลงานที่มีรูปแบบการนำเสนอทำนอง
เดียวกันสามารถเปรียบเทียบกันได้ สะดวกต่อการวิเคราะห์ตีความภาพรวม และ
จึงประเด็นสำคัญมาวิพากษ์วิจารณ์ได้โดยง่าย ใน TOR ของทุกโครงการได้ระบุวิธี
การและขั้นตอนของการศึกษาไว้ดังกรอบต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ประมวลความรู้โดยแสวงหาและเก็บรวบรวมผลงานศึกษา
ค้นคว้าวิจัยตามหัวข้อที่แต่ละโครงการกำหนดไว้ จากห้องสมุด ระบบเทคโนโลยีการ
สื่อสารหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน บุคคลที่คาดว่าจะมีเอกสารที่ต้องการทั้งใน
ประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนแลกเปลี่ยนกับเครือข่ายของคณะผู้ร่วมงานชุด
โครงการประเมินสถานภาพไทศึกษา

จำแนกประเภทของเอกสารตามหัวข้อที่ต้องการประเมิน ตลอดจน
แบ่งเป็นหมวดหมู่ตามแนวทางและวิธีการศึกษาวิจัยในแต่ละศาสตร์หรือสาขาวิชา

ขั้นที่ 2 ประเมินสถานภาพตามขั้นตอนและสาระของการประเมินดังนี้
วิเคราะห์และตีความผลงานที่ประมวลได้จากการดำเนินงานขั้นที่ 1
ในการวิเคราะห์ตีความเน้นเรื่องต่อไปนี้

- กรอบความคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา
- ทิศทาง แนวทาง และวิธีการศึกษา
- ประเด็นหรือคำถามหลัก
- ขอบเขตและความลุ่มลึก
- สาระและข้อค้นพบที่สำคัญ

เปรียบเทียบการศึกษาโดยเน้นทิศทาง แนวทาง กรอบความคิด และวิธีการของกลุ่มผู้ศึกษาซึ่งเป็นนักวิชาการชาวตะวันตกและตะวันออก นักวิชาการไทย และนักวิชาการที่เป็นคนไทยในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น นักวิชาการไทดำ นักวิชาการไทใหญ่ ฯลฯ พร้อมทั้งเปรียบเทียบกรอบความคิด แนวทาง และวิธีการศึกษาในแต่ละกลุ่มไ้ว่มีความคล้ายคลึงและแตกต่างกันในประเด็นใดบ้าง และวิเคราะห์ปัญหาข้อจำกัดของแต่ละฝ่าย(กลุ่มผู้ศึกษา)ในเชิงกรอบความคิด แนวทาง และวิธีการศึกษา

ประเมินกระบวนการทัศน์โดยรวมในเชิงจุดอ่อน-จุดแข็ง ประเมินคุณค่าและความเชื่อถือได้ของงานและข้อค้นพบ และแสดงพัฒนาการและทิศทางของการศึกษาที่ผ่านมาว่ามีความหลากหลาย มีความก้าวหน้า มีปัญหา มีข้อจำกัด และมีประเด็นสำคัญที่กำลังแสวงหาคำตอบหรือไม่ อย่างไร

ขั้นที่ 3 สังเคราะห์ สรุปผล และเสนอแนะ

การเขียนรายงานให้เน้นการบูรณาการ การจัดระเบียบองค์ความรู้ใหม่ นำเสนอข้อโต้แย้งหรือข้อค้นพบใหม่ที่น่าสนใจ สรุปรวมการประมวลวิเคราะห์ ติความ และสังเคราะห์สถานภาพไทศึกษาด้านที่แต่ละโครงการรับผิดชอบ ส่วนการเสนอแนะจะเน้นเรื่องกรอบความคิด แนวทาง วิธีการ หัวข้อ และคำถามหรือโจทย์เพื่อการวิจัยตามลำดับความจำเป็นเร่งด่วน

เมื่อผู้ประสานงานได้รับรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ของทุกโครงการแล้ว ก็ใช้ร่างรายงานผลการวิจัยทุกฉบับเป็นข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ ติความ และสังเคราะห์ภาพรวมองค์ความรู้ไทศึกษา พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางในการกำหนดนโยบายและทิศทางการวิจัยไทศึกษาในอนาคตตามความจำเป็นเร่งด่วน ในลักษณะภาพรวมของทุกด้านสำหรับการพัฒนาชุดโครงการวิจัยไทศึกษาต่างๆ ต่อไป

นอกจากรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ของทุกโครงการแล้ว ผู้ประสานงานยังได้ใช้รายงานการประชุมระดมความคิด 4 ครั้ง รายงานความก้าวหน้า 3 ครั้ง รายงานการดำเนินงานของส่วนกลาง 3 ครั้ง และข้อกำหนดโครงการหลัก (TOR) ของทุกโครงการ ตลอดจนเอกสารอื่นๆ ที่เป็นเอกสารประกอบการประชุมแต่ละครั้ง เป็นข้อมูลในการเขียนรายงานผลการสังเคราะห์ภาพรวมองค์ความรู้ไทศึกษา

ขั้นที่ 4 เสนอผลงานสุดท้าย

หลังจากการประชุมรายงานผลการวิจัยประเมินสถานภาพไทศึกษาต่อสาธารณชนในวันที่ 18-19 มิถุนายน 2541 โดยมีผู้วิจารณ์ซึ่งเป็นนักวิชาการจากต่างสถาบันกันและต่างสถาบันกับผู้วิจัยจำนวน 2 คน เมื่อการประชุมเสร็จสิ้นแล้ว ผู้รับผิดชอบโครงการย่อยและผู้ประสานงาน ปรับปรุงแก้ไขรายงานผลการวิจัยฉบับร่างให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะแนวทางและทิศทางการวิจัยด้านไทศึกษาในอนาคต

ผลงานการศึกษาค้นคว้าเรื่องไทจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ โดยใช้เกณฑ์ทางวิธีการศึกษาและรูปแบบการนำเสนอผลการศึกษา คือ ประเภทแรก ผลงานที่เน้นการเก็บรวบรวมข้อมูล(data-oriented) และนำเสนอในลักษณะพรรณนา มิได้เริ่มต้นที่ประเด็นปัญหาที่จะนำมาเป็นพื้นฐานในการตั้งสมมติฐานเพื่อการพิสูจน์ให้เห็นข้อเท็จจริงหรือตอบคำถามใดๆ งานประเภทนี้เป็นการสำรวจและบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ บันทึกการเดินทางและประสบการณ์เยือนถิ่นไทของนักวิชาการในฐานะนักท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม งานรวบรวมเอกสารเก่าประเภทใบลาน สมุดข่อย ที่มีเนื้อหาด้านใดด้านหนึ่ง เช่น ตำรายา นิทานพื้นบ้าน คำานสร้างบ้านสร้างเมือง ฯลฯ เอกสารที่เป็นบันทึกการสัมภาษณ์คนไทกลุ่มต่างๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นภูมิปัญญา ความเชื่อ และความรู้สึนึกคิด ซึ่งสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมไท งานปริวรรตหรืองานถ่ายอักษรเอกสารที่เขียนด้วยอักษรไทเป็นอักษรไทยประกอบคำอธิบายและจัดทำบรรณานุกรณคำและคันเรื่อง งานประเภทบรรณานุกรม บรรณนิทัศน์ ฐานข้อมูล รายงานผลการประเมินสถานภาพ ฯลฯ งานประเภทนี้มักจะถูกมองว่าเป็นงานศึกษาค้นคว้าที่ไม่ลุ่มลึก แต่มีประโยชน์มาก นักวิชาการในสาขาวิชาต่างๆ ที่ค้นคว้าวิจัยเรื่องไทสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นหรือใช้ประกอบการวิเคราะห์ตีความประเด็นใดประเด็นหนึ่งโดยเฉพาะ และบุคคลทั่วไปที่สนใจเรื่องไทศึกษาก็อ่านเพื่อความรู้ความบันเทิงได้ ประเภทที่ 2 ผลงานที่เน้นข้อค้นพบหรือตอบคำถามที่ได้จากการวิเคราะห์อย่างลุ่มลึกด้วยแนวคิด กรอบมโนทัศน์ ทฤษฎี และระเบียบวิธีวิจัยที่เป็นมาตรฐานในแต่ละศาสตร์ ผลงานประเภทนี้มีคุณค่าทางวิชาการสูงแต่ไม่ค่อยเอื้อประโยชน์ต่อส่วนรวม ยากต่อนักวิชาการต่างสาขาวิชาและบุคคลทั่วไปจะเข้าใจและนำข้อค้นพบไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ การนำเสนอมีลักษณะเป็นทางการและ technical ผู้อ่านจะต้องมีพื้นฐานความรู้ค่อนข้างมากถึงจะติดตามข้อโต้แย้งถกเถียงต่างๆ ได้ ผลงานประเภทนี้มีศักดิ์ศรีและมักจะได้รับการประเมินคุณค่าทางวิชาการสูงถึงแม้จะมีประโยชน์น้อย

ผู้เขียนมีความเห็นว่างานทั้ง 2 ประเภทดังกล่าวข้างต้นมีจุดเด่นจุดด้อยและคุณค่าเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะในประเทศที่กำลังพัฒนาเช่นประเทศไทย นักวิชาการมีความชอบ ความถนัด และจุดยืนต่างกัน ควรมีโอกาสได้เลือกวิถีทางการศึกษาค้นคว้าวิจัยที่เหมาะสมกับปัจเจกบุคคลหรือคณะบุคคล จะผลิตผลงานประเภทแรกหรือหลังก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความพร้อม เวลา งบประมาณ และสภาพการณ์อื่นๆ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เป็นตัวแปรสำคัญที่ต้องคำนึงถึง ดังนั้นการประเมินคุณค่า(merit) ของข้อเสนอโครงการและผลงานเมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จะต้องเหมาะสมและไม่มียอคติ วิธีการศึกษาค้นคว้าในแต่ละประเภท จะเป็นประเภทเน้นการเก็บรวบรวมข้อมูลหรือประเภทเน้นข้อค้นพบและตอบคำถามย่อมมีแนวทาง ย่อมมีวิธีการศึกษา ตลอดจนรูปแบบการนำเสนอต่างกัน นักวิชาการจะต้องรู้และแน่ใจว่าตนเองกำลังทำอะไรอยู่ ส่วนหน่วยงานและผู้ประเมินผลงานจะต้องใช้เกณฑ์ที่ยุติธรรม การนำเกณฑ์การตัดสินผลงานประเภทที่สองไปใช้กับงานประเภทที่หนึ่งหรือในทางกลับกันคงไม่เป็นธรรม และอาจเป็นไปได้ด้วยซ้ำ ดังนั้นจึงควรจัดทำเกณฑ์เป็น 2 ชุดเพื่อใช้ประเมินคุณค่าของข้อเสนอโครงการและผลงานขั้นสุดท้ายของการศึกษาวิจัยในแต่ละประเภท

หากความรู้เกี่ยวกับไทศึกษาแต่ละด้านแต่ละประเด็นเป็นส่วนย่อยของภาพต่อ (jigsaw puzzle) ที่จะต้องนำมาประกอบกันเป็นภาพไทที่สมบูรณ์ ผู้ประสานงานมีความเห็นว่าองค์ความรู้ที่มีอยู่ในขณะนี้ยังให้ภาพที่ลางเลือน ไม่สมตุล ลักลั่น และเว้นแหว่ง นักวิชาการในสาขาวิชาต่างๆ คงจะต้องร่วมมือกันปรับกระบวนการเพื่อให้ได้ภาพที่ชัดเจน และใกล้เคียงความเป็นจริงยิ่งขึ้น แต่ความผืนคงจะเป็นจริงยากเพราะติดขัดเรื่องสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ อันเป็นต้นเหตุที่ทำให้แหล่งเงินทุนต้องเลือกและหรืองดการสนับสนุนเพื่อการปรับตัวให้รับกับสถานการณ์และวิกฤตทางเศรษฐกิจในปัจจุบันซึ่งมีผลกระทบในวงกว้าง อย่างไรก็ตามผู้ประสานงานจะนำเสนอข้อเสนอแนะและทิศทางการศึกษาวิจัยไทศึกษาในอนาคตต่ออย่างเต็มรูป แต่จะทำได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด คงเป็นหน้าที่ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และแหล่งทุนวิจัยอื่นๆ ที่จะใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา

ที่ผ่านมา "ไทศึกษา" เป็นส่วนหนึ่งหรือแง่มุมหนึ่งของ "ไทยศึกษา" คือให้องค์ความรู้เรื่อง "ไทย" เป็นศูนย์กลางและขยายความสนใจออกไปสู่เรื่อง "ไท" (เรื่องของกลุ่มชาติพันธุ์หลายกลุ่มที่เป็นชนกลุ่มน้อยในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน) ปัจจุบัน ความสนใจเรื่องภูมิภาคศึกษา (area studies) ทำให้เกิดแนวคิดและโครงการ "วิเทศศึกษา" ขึ้น ด้วยเหตุนี้ "ไทศึกษา" จึงสามารถอยู่ภายใต้ "ไทยศึกษา" ถ้าเป็นการศึกษาเรื่องของกลุ่มชาติพันธุ์ไทในประเทศไทย และอยู่ภายใต้ "วิเทศศึกษา" หากศึกษาเรื่องของกลุ่มชาติพันธุ์ไทที่อยู่ในประเทศลาว เวียดนาม พม่า อินเดีย และจีน ฯลฯ "ไทศึกษา" จึงเหมือนและในเวลาเดียวกันก็ต่างจาก "ไทยศึกษา" และ "วิเทศศึกษา" อาจดำเนินการเป็นเอกเทศหรือดำเนินการภายใต้ไทยศึกษาหรือวิเทศศึกษาก็ได้ นักวิชาการสามารถศึกษาวิจัยเรื่องของคนไท (ไทกะได) ในฐานะที่เป็นองค์ประกอบหนึ่งของประเทศไทยหรือองค์ประกอบหนึ่งของประเทศเวียดนามหรือประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก็ได้ ไทศึกษาเป็นสหวิทยาการ องค์ความรู้ที่สมบูรณ์จะมีได้ก็ต่อเมื่อนักวิชาการในสาขาวิชาการต่างๆ มาร่วมกันศึกษาวิจัย ในอนาคตน่าจะต้องสร้างและหรือเตรียมความพร้อมให้กับนักวิชาการที่สนใจเกี่ยวกับไทศึกษาควบคู่ไปกับการสนับสนุนการวิจัยด้านไทศึกษา เพื่อให้ได้ภาพรวมองค์ความรู้เรื่องไทในปัจจุบันที่สมบูรณ์ถูกต้อง และสามารถโยงให้เห็นภาพตลอดจนตอบคำถามเรื่องไทในอดีตได้ จึงจำเป็นต้องมีข้อเสนอแนะทั้งส่วนที่เป็นการสร้างและส่วนที่เป็นการเสริม ดังนั้นเนื้อหาของข้อเสนอแนะในรายงานนี้จะแบ่งออกเป็น 4 ประเด็นหลัก คือ การสร้างนักวิจัยไทศึกษา แนวทางการวิจัยไทศึกษาในอนาคต กลไก-การเชื่อมโยงเครือข่าย และโจทย์เพื่อการศึกษาค้นคว้าเรื่องไทในอนาคต

การสร้างนักวิจัยไทศึกษา

ที่ผ่านมา นักวิชาการที่สนใจเรื่องไทศึกษามักจะเป็นนักวิชาการในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาวิชาภาษา คติชนวิทยาและวรรณกรรม ประวัติศาสตร์ มานุษยวิทยา และสังคมวิทยา ฯลฯ ซึ่งมีคุณสมบัติหรือลักษณะ

พิเศษที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่ม ลักษณะพิเศษเฉพาะกลุ่มนี้แฝงอยู่ในความเป็นตัวตนและมีอิทธิพลต่อวิถีคิดและการแสดงออกของนักวิชาการแต่ละคนและแต่ละสาขาวิชา เพื่อความเจริญก้าวหน้าของไทศึกษา จึงน่าจะเชิญชวนให้นักวิชาการในสายวิทยาศาสตร์ทั้งวิทยาศาสตร์ชีวภาพและกายภาพมาร่วมศึกษาเรื่องไทให้มากขึ้น เพราะอาจจะช่วยให้มีมุมมองใหม่ที่แปลกออกไปอันน่าจะเป็นประโยชน์ต่อไทศึกษาโดยรวม ตัวอย่างเช่น การศึกษาเรื่องยาพื้นบ้าน เทคโนโลยีพื้นบ้าน ฯลฯ ซึ่งแพทย์ เกษตรกร และวิศวกร สามารถนำความรู้ท้องถิ่นมาผสานกับความรู้สมัยใหม่ที่เป็นสากลเพื่อการปรับใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละชุมชนและท้องถิ่น นักวิชาการในสาขาวิชาพฤกษศาสตร์ สัตววิทยา นิเวศวิทยา ก็สามารถศึกษาร่วมกับนักภาษาศาสตร์เพื่อช่วยตอบคำถามบางประการเกี่ยวกับถิ่นกำเนิดและการกระจายของคนไทได้ เป็นต้น คนทั่วไปรวมทั้งนักวิชาการในสายวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ มักจะเข้าใจว่าไทศึกษาและไทศึกษาเป็นเรื่องการศึกษาเรื่องไทย/ไท ของกลุ่มนักวิชาการที่ชาตินิยมและเชื้อชาตินิยม เพื่อการอนุรักษ์และสืบสานมรดกล้ำค่าที่น่าภูมิใจ เป็นพวกที่ชอบหมกมุ่นอยู่กับอดีตมากกว่าการก้าวไปข้างหน้ากับโลกยุคโลกาภิวัตน์ การสร้างนักวิจัยไทศึกษาจึงควรจะหาทางให้ได้ผู้ที่สนใจและมีศักยภาพจากสาขาวิชาต่างๆ กันมาร่วมโครงการ ทั้งจากสายวิทยาศาสตร์ชีวภาพ วิทยาศาสตร์กายภาพ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ คณะผู้จัดการและบริหารโครงการไม่ควรสังกัดสถาบันใดสถาบันหนึ่งโดยเฉพาะ ควรเป็นความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและหรือสถาบันที่มีผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญเรื่องไทในลักษณะการดำเนินงานเฉพาะกิจ (consortium) ไม่จำเป็นต้องมีองค์กรรองรับ เพราะการมีองค์กรสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก และถ้าไม่ประสบผลสำเร็จก็ล้มเลิกยาก การผลิตหรือสร้างนักวิจัยด้านไทศึกษาจะต้องเริ่มที่มีชุดโครงการวิจัยขนาดใหญ่รองรับ และกำหนดวัตถุประสงค์ว่าจะสร้างนักวิจัยไทศึกษาโดยใช้ระยะเวลาสั้นๆ ประมาณ 1-3 เดือน เพื่อการใช้งาน คือ ร่วมทำวิจัยในชุดโครงการวิจัยได้ทันที ดังนั้นจึงต้องสรรหานักวิชาการรุ่นใหม่ที่เคยทำวิจัยมาบ้างแล้ว สามารถอ่านภาษาอังกฤษและหรือภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีนได้ดี มีความสนใจและมีศักยภาพในการวิจัยด้านไทศึกษาจากสาขาวิชาต่างๆ ทั้งในสายวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ เข้ารับการอบรมหลักสูตรไทศึกษาแบบเข้ม(intensive course) ความรู้พื้นฐานที่ผู้เข้าอบรมทุกคนควรได้รับก่อนร่วมวิจัย คือ สถานภาพไทศึกษาด้านต่างๆ กลุ่มชาติพันธุ์ไทและกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แนวคิด-กรอบมโนทัศน์-ทฤษฎี-ระเบียบวิธีการวิจัยที่เหมาะสมกับการศึกษาวิจัยเรื่องไท เทคนิคและวิธีการเก็บข้อมูลภาคสนาม ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษรและระบบการเขียนภาษาไทย แหล่งสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับไทศึกษา ฯลฯ ที่กล่าวมาแล้วเป็นภาคทฤษฎี สุดท้ายเป็นการฝึกปฏิบัติการภาคสนามในสภาพและสถานการณ์จริง นักวิชาการที่ได้รับการอบรมแล้วจะได้รับการพิจารณาให้เป็นนักวิจัยในโครงการวิจัยขนาดใหญ่หรือชุดโครงการวิจัยเกี่ยวกับไท หากการอบรมแบบเข้มเพื่อสร้างนักวิจัยไทศึกษาได้รับความนิยมและบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย อาจขยายเป็นหลักสูตรไทศึกษาระดับชุมชนบัณฑิต โดยร่วมมือกับสถาบันในต่างประเทศ ซึ่งคงทำได้ไม่ยากเมื่อมหาวิทยาลัยทั่วประเทศออกนอกกรอบหมดแล้วในปี 2545

แนวทางการวิจัยไทศึกษาในอนาคต

แนวทางการวิจัยไทศึกษามีหลายแนวทาง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของ นักวิชาการและแหล่งเงินทุนว่าจะมีกำลังดำเนินการในวงกว้างหรือวงแคบ ต่อไปนี้เป็น แนวทางการวิจัยที่ผู้ประสานงานเสนอให้พิจารณา การเสนอแนวทางได้ใช้ผลการ ประเมินองค์ความรู้ไทศึกษาเป็นพื้นฐาน

แนวทางที่ 1 ผู้ประสานงานหรือผู้แทนของนักวิชาการ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักวิชาการไทศึกษากระแสหลัก (ประวัติศาสตร์ มานุษยวิทยา สังคมวิทยา คติชน-วิทยา ภาษาและวรรณกรรม) กลุ่มโบราณคดี กลุ่มภาษาศาสตร์ และกลุ่มสถาปัตยกรรม-ศิลปกรรม-หัตถกรรม มาประชุมเพื่อเลือกหัวข้อและกำหนดโจทย์วิจัยหรือประเด็นปัญหา และนำไปดำเนินการเพื่อให้ได้คำตอบด้วยวิธีการในศาสตร์ของตน เมื่อนำผลการวิจัยมา รวมกันแล้วจะได้ภาพต่อที่สมบูรณ์ 1 ภาพ ตัวอย่างเช่น ชุดโครงการวิจัย "กำเนิดไท" น่าจะทำได้ในแนวนี้ เพราะต้องใช้ความรู้แบบสหวิทยาการมาช่วยตอบคำถาม

แนวทางที่ 2 ให้ผู้รับผิดชอบโครงการย่อยในชุดโครงการประเมินสถาน ภาพไทศึกษาช่วยประสานงานให้เกิดเป็นชุดโครงการวิจัยตามสาขาวิชา คือ ชุดโครงการ วิจัยคติชาวบ้านและวรรณกรรมไท ชุดโครงการวิจัยประวัติศาสตร์ไท ชุดโครงการ วิจัยระบบการเมืองการปกครองไท ชุดโครงการวิจัยระบบเศรษฐกิจและระบบนิเวศไท ชุดโครงการวิจัยภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์ ชุดโครงการวิจัยสถาปัตยกรรม-ศิลป กรรม-หัตถกรรมไท ชุดโครงการวิจัยความเชื่อและพิธีกรรมไท ชุดโครงการวิจัย คนไทจากหลักฐานทางโบราณคดี เป็นต้น แนวทางนี้ดูเหมือนจะง่ายและสะดวกที่สุด สาขาวิชาใดมีความพร้อมก็ดำเนินการได้เลย ในท้ายที่สุดเมื่อทุกชุดโครงการดำเนินงาน แบบลงแขกเรียงหน้ากระดาน จะได้ผลงานเร็วและเป็นจำนวนมาก แต่คงจะต้องใช้ งบประมาณมากเช่นกัน

แนวทางที่ 3 เป็นการวิจัยเพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของแนวคิดเกี่ยวกับการ วิจัยเรื่องไทของนักวิจัย 2 สำนัก สำนักแรกศึกษาเฉพาะเรื่องของกลุ่มชาติพันธุ์ ไทเพียงอย่างเดียว แต่ศึกษาหลายกลุ่มในเวลาเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อนำผลการศึกษามา เปรียบเทียบกัน สิ่งที่คนไทหลายกลุ่มมีเหมือนกันหรือร่วมกันสามารถใช้เป็นดัชนีบ่งบอก ได้น่าจะเป็นลักษณะดั้งเดิมที่มีหรือเป็นมาแต่อดีต นั่นคือลักษณะเฉพาะของเชื้อชาติ สำนัก ที่สองเชื่อว่ากลุ่มชาติพันธุ์ไทมีปฏิสัมพันธ์ ปะทะสังสรรค์ ผสมผสานและแลกเปลี่ยนทาง วัฒนธรรมระหว่างกลุ่มไทกันเองและกลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่ใช่ไทมาเป็นเวลายาวนาน จึงเป็น การยากที่จะระบุว่าอะไรเป็นไทหรือไม่เป็นไท วิธีการวิจัยในแนวที่ 3 คือ สร้างชุด โครงการวิจัย 2 ชุดเพื่อทำงานคู่ขนานกัน แต่ละชุดประกอบด้วยนักวิชาการจากสหสาขา วิชาทั้งในสายวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ เลือกพื้นที่ที่มีประชากร หลายหลากกลุ่มชาติพันธุ์ทั้งที่เป็นไทและไม่ใช่ไท ชุดโครงการ A ศึกษาวิจัยเฉพาะกลุ่ม ชาติพันธุ์ไทเพื่อแสวงหาลักษณะร่วมของความเป็นไท ส่วนชุดโครงการ B ศึกษาวิจัยตาม แนวคิดปฏิสัมพันธ์และปะทะสังสรรค์ นำผลงานวิจัยของทั้ง 2 ชุดโครงการมาเปรียบเทียบ กันเพื่อพิสูจน์ความน่าเชื่อถือของแนวคิดทั้ง 2 แนว การวิจัยตามแนวที่ 3 นี้จะได้ ผลงาน 2 ประเภท คือ ผลงานที่เป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับไทศึกษาด้านต่างๆ และใน เวลาเดียวกันก็ได้พิสูจน์ความน่าเชื่อถือของแนวคิดของทั้ง 2 สำนักด้วย

แนวทางการวิจัยทั้ง 3 แนวดังกล่าวข้างต้นสามารถใช้ความรู้ที่ได้จากชุดโครงการประเมินสถานภาพไทยศึกษาเป็นพื้นฐาน จึงเป็นการต่อยอดงานวิจัยที่นักวิชาการจากหลายสาขาวิชาได้ร่วมกันทำมาแล้ว ชุดโครงการที่จะดำเนินการในอนาคตจะช่วยยืนยันให้เห็นว่าชุดโครงการประเมินสถานภาพไทยศึกษาเป็นงานวิจัยประเภทวิจัยและพัฒนา(Research and Development)อย่างแท้จริง เพราะมีการสานต่อและทำให้เกิดชุดโครงการในเครือข่ายอีกหลายชุด

กลไกการเชื่อมโยงให้เกิดเครือข่าย

เพื่อช่วยให้การสร้างนักวิจัยไทยศึกษาและชุดโครงการไทยศึกษาตามแนวทางที่เสนอไว้เป็นความจริง สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย จำเป็นจะต้องมีกลไกการบริหารจัดการบางประการเพื่อให้เกิดเครือข่ายเชื่อมโยงการดำเนินงานให้ประสานและเป็นไปในทางเดียวกัน อาศัยความคิดไทยศึกษาน่าจะเป็นกลไกการเชื่อมโยงที่ดี เป็นวิธีกระตุ้นให้นักวิจัยในเครือข่ายติดตามสอดคล้องความก้าวหน้าในการดำเนินงานของกันและกัน ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน เปรียบเสมือนตลาดนัดที่นักวิจัยมาพบปะแลกเปลี่ยนความรู้และขยายความคิด กิจกรรมของอาศรมความคิดอาจเป็นการจัดประชุมโต๊ะกลม แลกเปลี่ยนเอกสาร จัดพิมพ์รวมบทความสรุปผลการวิจัยและข้อค้นพบของโครงการย่อยต่างๆ ในเครือข่าย หรือเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ผลงานของสมาชิกในรูปแบบอื่นๆ ฯลฯ

4. ประเด็นปัญหาและโจทย์วิจัยเรื่องไทในอนาคต

คำตอบและข้อค้นพบทางวิชาการสามารถได้มาด้วยวิธีการ 2 วิธี ซึ่งมีลักษณะตรงกันข้ามกัน คือ วิธีการ INDUCTION ซึ่งเริ่มต้นจากข้อมูลไปสู่ข้อสรุปที่ค้นพบงานวิจัยที่ใช้วิธีการนี้จะมีลักษณะพรรณนา(descriptive)เพราะเน้นการนำเสนอข้อมูล(data-oriented) ผลงานมีประโยชน์ในวงกว้าง ไม่ค่อยมีอคติ เพราะผู้วิจัยเริ่มต้นจากความจริงที่สัมผัสได้ด้วยตาหรือหู ไม่ได้มีเจตนาจะพิสูจน์สิ่งที่ตนเองเชื่อและพยายามทำให้คนอื่นเชื่อหรือคล้อยตาม วิธีการ DEDUCTION จะเริ่มต้นจากการนำโจทย์คำถามประเด็นปัญหา ที่อยู่ในใจของผู้วิจัยหรือคนอื่นมาตั้งเป็นสมมติฐานเพื่อการพิสูจน์ด้วยวิธีการและกระบวนการบางอย่าง เพื่อให้ได้ข้อสรุปซึ่งอาจยืนยันหรือคัดค้านสมมติฐานที่ตั้งไว้ การดำเนินงานมีลักษณะเน้นประเด็นปัญหา(problem-oriented) ผลงานอาจมีประโยชน์ในวงแคบและอาจมีอคติของผู้วิจัยเจือปน แต่อาจทำให้วงวิชาการตื่นตัวหรือถึงกับสั่นสะเทือน ค่อยๆ เจียบและสลายไปเหมือนคลื่นกระทบฝั่ง คนในวงวิชาการมักจะชื่นชมคิดว่าผลงานวิจัยที่ได้มาด้วยวิธีการหลังมีคุณค่าทางวิชาการมากกว่าด้วยวิธีการแรก ผู้ประสานงานก็เห็นด้วยในความคิดนี้ อย่างไรก็ตามข้อค้นพบที่ได้มาด้วยวิธีแรก ถึงแม้จะจิตซัดไม่น่าตื่นเต้นเท่าข้อค้นพบที่ได้มาด้วยวิธีที่สอง แต่ในระยะยาวแล้วจะดีและมีประโยชน์มากกว่า เพราะนักค้นคว้าวิจัยรุ่นต่อมายังคงใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นได้ไม่ถูกโค่นล้มด้วยข้อค้นพบจากการพิสูจน์แนวใหม่

งานศึกษาวิจัยในสาขาเมืองและชุมชน-สถาปัตยกรรม-ศิลปกรรม-หัตถกรรม ซึ่งมักใช้วิธีการแบบ inductive อาจเป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจ ถ้าใช้